

ВСТУП

Звати мене Нік Вуйчич. Маю двадцять сім років. Я народився без рук і ніг, та на долю не нарікаю. Я мандрую світом, аби надихнути мільйони людей. Я закликаю всіх озброїтися вірою, надією, любов'ю та сміливістю і здолати всі перепони, що стоять на шляху до здійснення мрій. У цій книжці я розповім про свій шлях. Певна річ, переді мною поставали певні перешкоди, та більшість із них знайома кожному. Я хочу надихнути вас на здолання власних проблем і незгод. Хочу, аби ви знайшли *власну* мету життя. Ваше життя мусить бути прекрасним.

Нам часто здається, що життя несправедливе. Скрута і складні обставини змушують нас сумніватися в собі й призводять до розпачу. Я добре це знаю. Та в Біблії мовиться: «*І в скруті тукай щирі радість*». І на засвоєння цього уроку в мене пішло декілька років. Але тепер я чудово це розумію, і на власному досвіді допоможу вам усвідомити, що найтяжче в житті – самих себе збагнути і своїми дарами поділитися з ближнім.

Мої батьки - ревні християни. Та коли у них з'явився я, дитина, що не мала ані рук, ані ніг, вони засумнівалися в Богові: з якою метою він створив мене? Спершу вони думали, що така людина, як оце я, не має надії на майбутнє. їм здавалося, що я ніколи не зможу жити нормальним, повним життям.

Та сьогодні моє життя перевершує те, про що ми навіть не мріяли. Щодня я спілкуюся з багатьма людьми телефоном, електронною поштою, з допомогою смс-повідомлень і в Twitter. Люди підходять до мене в аеропортах, готелях і ресторанах. Вони обіймають мене і кажуть, що я змінив їхнє життя. Це справжня благодать Господня. Я *неймовірно* щасливий.

Ми з батьками навіть не уявляли, що моя вада - мій «тягар» - може стати благословенням, а інвалідність відкриє переді мною неймовірні можливості, дозволивши спілкуватися з іншими людьми, підтримувати їх, розуміти їхній біль і дарувати їм розраду. Так, мені нелегко ведеться, та я маю люблячих родичів, Господь дав мені жвавий розум і вселив у мою **душу** либоку і щиру віру. Я відверто поділюся з вами тим, як після пережитих незгод до мене прийшли віра і усвідомлення сенсу життя.

У підлітковому віці (а в цей період усі ми замислюємося над своїм майбутнім), мене охоплював від-

чай. Здавалося, я вже ніколи не стану «нормальним». А вдавати, що моє тіло - таке саме, як і у моїх однолітків, неможливо. Я намагався займатися звичайними хлоп'ячими справами - плавати або кататися на скейтборді, та вкотре впевнювався, що в світі багато того, чого я просто неспроможний зробити.

Жорстокі діти називали мене почварою і не хотіли спілкуватися зі мною. Я ж почувався звичайнісіньким хлопчиком і хотів бути таким, як усі. Та мені це було не під силу. Я хотів, щоб зі мною дружили, але цього не відбувалося. Я хотів бути звичайним, однак і цене виходило.

Я бився головою об стіну. У мене боліло серце. Я був пригнічений, нещасний, не бачив сенсу жити, страждав від того, що приречений вічно бути тягарем для близьких, мене опосідали чорні думки. Я почувався самотнім навіть тоді, коли поруч зі мною були мої рідні. Але я жорстоко помилявся. Те, чого я не знав у чорні дні маго дитинства, могло б вистачити на книжку. Ту, що її ви зараз тримаєте у руках. Я хочу показати шлях по той бік горя, де ви станете сильнішими, наполегливішими, сповнені бажання змінити власне життя так, як ви навіть і не мріяли.

Ми з батьками навіть не уявляли, що моя вада - мій «тягар» - стане благословінням, а інвалідність відкриє переді мною неймовірні можливості.

Коли ви маєте бажання і прагнення щось зробити, і якщо на це «щось» є ласка Божа, ви неодмінно досяжете свого. І це дуже важливо! Правду сказати, я й сам не завжди у це вірив. Якщо ви бачили якусь із моїх бесід в Інтернеті, то напевно відчули, що щастя, яке мене сповнює, - це результат тривалої праці. Спершу я не мав того, чого потребував. І те, чого мені бракувало, я знайшов згодом. Отже, щоб жити без обмежень, я потребую:

- Потужного відчуття сенсу життя.
- Непохитної надії.
- Віри в Бога і в нескінченну Його милість.
- Любові й прийняття самого себе.
- Правильного ставлення до життя.
- Сили ,духу.
- Готовності до змін.
- Сильного серця.
- Готовності шукати можливості.
- Здатності оцінювати ризики і сміятися над життям.
- Бажання служити людям.

Кожен розділ цієї книжки присвячений одному з пунктів маго списку. Я спробую розповісти вам про них так, щоб можна було скористатися ними на шляху до повноцінного й осмисленого життя. Я на-

писав цю книжку, тому що хочу поділитися з вами любов'ю Господа, і щоб ви відчули радість і щастя, що їх Він призначив для вас.

Якщо ви - один із тих, для кого кожен день - тяжка боротьба, пам'ятайте, що в моєму житті була не лишень боротьба. А ще й відчуття сенсу і мети життя, завдяки чому життя моє стало таким, про яке я навіть мріяти не міг.

Будь-хто впродовж свого життя переживає важкі моменти. Людина падає, і, здається, що вже не стане сил звестися на ноги. Мені знайоме це відчуття. Воно знайоме нам усім. Життя - не проста річ. Та долаючи перепони, ми загартовуємося, і повинні бути вдячні за те, що перед нами відкриваються нові можливості. Важливо також, як людина впливає на довколишніх, і те, як вона завершує свій шлях.

Я люблю власне життя так само, як і ваше. І перед нами відкриваються неймовірні можливості.

То що скажете, друзі? Вирушаймо цим шляхом разом?